

פורים - הנהו מסעודתו של אותו רשות

תלמוד בבלי / מסכת חולין / קלט/ב

המן מן התורה מני המן העז אסטור מן התורה מני ואני הסתר אסטור מרדכי מן התורה מני דכתי במר דרור

תלמוד בבלי / מסכת מגילה / יב/א

שאלו תלמידיו את רשב"י מפני מה נתחיבנו שנאייהן של ישראל שבאותו הדור כליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנחנו מסעודתו של אותו רשות אם כן שבעשון הרגו שככל העולם יכול אל ירגו אמרו לו אמרו אתה אמר להם מפני שהשתחו לצלם אמרו לו וכי משוא פנים יש בדבר אמר להם הם לא עשו אלא לפנים אף הקב"ה לא עשה עמהן אלא לפנים והיינו דכתי ב Ci לא ענה מלבו:

תלמוד בבלי / מסכת מגילה / יא/ב

בימים ההם כשבת המלך וכתיב בתريا בשנת שלש למלכו אמר רבא מי' כשבת לאחר שנתיישבה דעתו אמר בלשצ'ר חשב וטעה אני חשיבנא ולא טענא מי' היא דכתי ב Ci לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקוד אתכם וכתיב למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה חשוב ארבעין וחמש דנובוכדנצר ועשרים ותלת דאיל מרודך ותרתי דידייה הא שבעים אפיק מאני دبي מקדש ואשתמש בהו ונובוכדנצר מנין DARBEIN UN CHAMASH SCNIN מלך דאמר מר גלו בשבע גלו בשמונה גלו בשמונה עשרה גלו בתשע עשרה גלו בשבע לכיבוש יהוקים גלות יהוקין שהוא שמו לבובוכדנצר גלו בשמונה עשרה לכיבוש יהוקים וכתיב ויה' בשלשים ושבע תשע עשרה לבובוכדנצר דאמר מר שנה ראשונה כיבש נינה שנייה כיבש יהוקים וכתיב ויה' לבב סנה לגלות יהוקין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדר נשא אויל מודרך מלך בבל [בשנת מלכותו] את ראש יהודה מלך יהודה ויוצא אותו מבית הכלא תמני ותلتין ושבע הרי ארבעין וחמש דנובוכדנצר ועשרין ותלת דאיל מרודך גם' ותרתי דידייה הא שבעין אמר השטא ודאיתו לא מפרק אפיק מאני دبي מקדש ואשתמש בהו

בקשת האני העצמי - צז

אני בתוך הגולה, האני הפנימי העצמי, של היחיד

ושל הציבור,

אינו מתגלה בתוכיותו רק לפִי ערְך הקדושה והטהרה שלו,

לפִי ערְך הגבורה العليונה, הספוגה מהaura הטהורה של זיו מעלה, שהוא מתלהבת בקרבו,

חטאנו עם אבותינו, חטא adam הראשון, שנתנכר לעצמיותנו,

שפנה לדעתו של נחש, וabd את עצמו, ידע להשיב תשובה ברורה על שאלת איך, מפני שלא ידע נפשו, מפני שהאניות האמיתית נאבדה ממנו,

בחטא ההשתחואה לאל זר,

חטא ישראל, זה אחרי אלהי נכר, את אניותו העצמית עדב,

Ճנח ישראל טוב. חטא הארץ, הכחישה את עצמיותה,

צמצמה את חילה, הלכה אחרי מגמות ותכליות, לא נתנה את כל חילה הכספי להיות טעם עז כתעם פריו, נשאה עין מחוץ לה, לחשוב על דבר גורלות וקרירות. קטרגה הירח, אבדה סיבוב פנימיותה, שמחת חלקה, חלמה על דבר הדרת מלכים חייזנה, וכשה הולך העולם וצולל באבדן האני של כל אחד, של הפרט ושל הכלל.

באים מחנכים מלומדים,

מסתכלים בחיצונית, מסיחים דעתה גם הם מן האני,

מוסיפים תבן על המדרורה, משקים את הצמאים בחומץ, מפטמים את המוחות ואת הלבבות בכל מה שהוא חוץ מהם, והאני הולך ומשתכח,

וכיוں שאין אני, אין הוא, וקל וחומר שאין אתה.

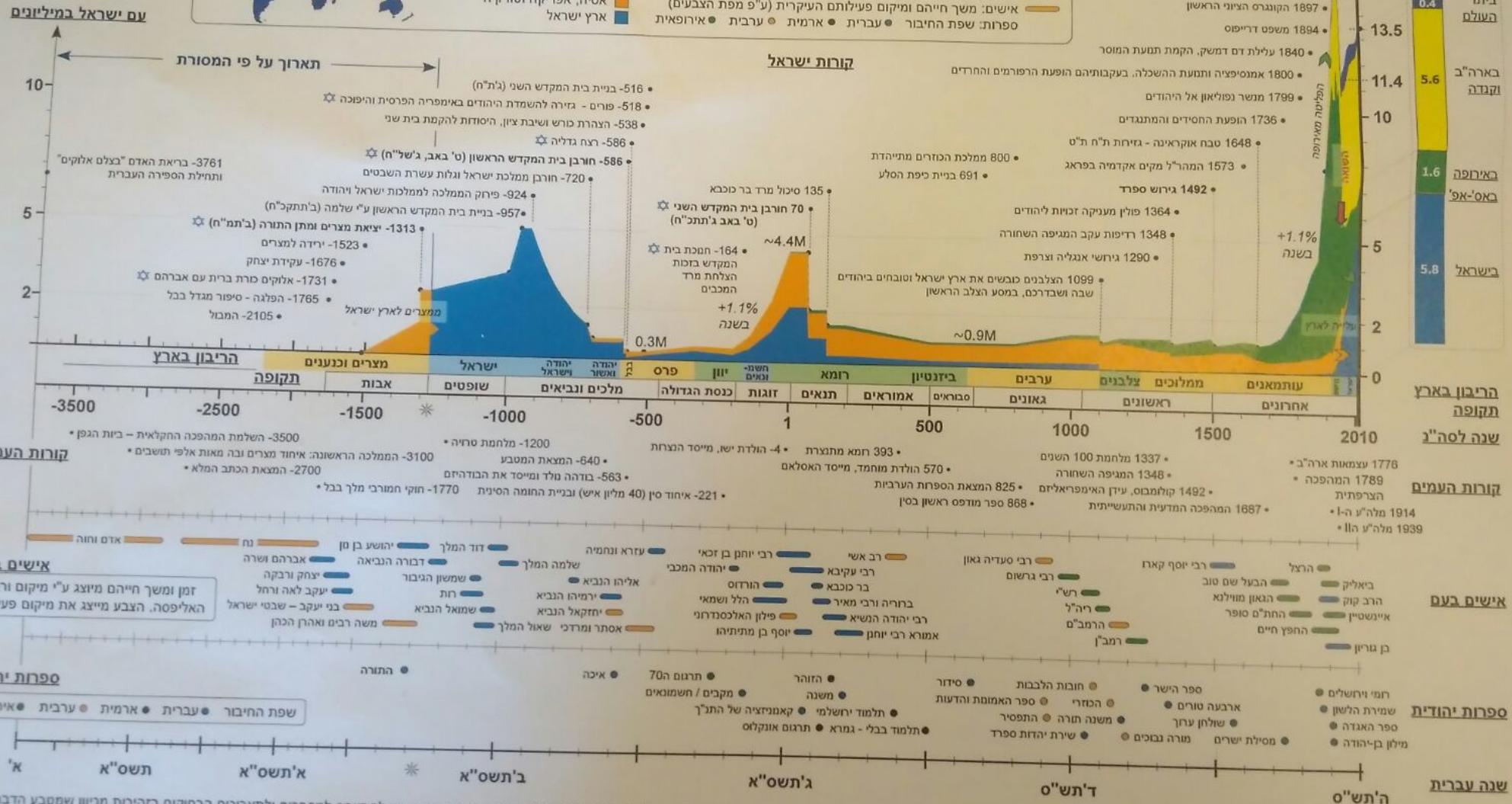
רוח אFINO משיח ד', זה גבורתו הדר גדול, איןנו מבחוץ לנו, רוח אFINO הוא, את ד' אלהינו ודוד מלכנו נבקש, אל ה' ואל טובו נפחד, את אני שלנו נבקש, את עצמנו נבקש ונמצא,

הסר כל אלהי נכר, הסר כל זר ומזר,

וידעתם כי אני ה' אלהיכם, המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאליהם, אני ה'

אוצר פזמון יהודית – כמעט 6,000 שנות היסטוריה ו מורשת יהודית

ה'תשס"ו | ג' גז' ०

הצירה מעדת להציג את התמונה והגילה של ההיסטוריה והמורשת היהודית על מנת לאפשר הבנה טובה יותר ולהציג דרך למידה אינטואטיבית עם דגש על ההשכלה המדעית והחומרית השופנים. יש להתייחס למספרם ולטאריכים הרוחניים בזיהוות מיוחדת שמשמעותם אינן חיק ריבובץ.

הצירה מעדת להציג את סדר האירועים ונסיבות דמוגרפיות התקורן לאחר יציאת מצרים וכיסוי הארץ כמקובל על ההיסטוריה העברית. פירוט והסביר מסרים יתמצא באתר עוזידיה www.odyeda.com.